

[Larsen-Badse.]

til at bruge nogle enkelte Udtryk, som man slet ikke vilde finde paa at anvende overfor en fair Modstander?

Derfor vil jeg gerne have Lov til at hævde, at naar jeg i Eftermiddags gav nogle Oplysninger vedrørende den Rolle, det ærede Medlem har spillet i denne Sag overfor Røedykkerne, saa er det ikke almindelig Sladder. Det er ikke Sladder, at Forretningsudvalget for en meget stor Organisation, en Organisation, der repræsenterer meget store økonomiske Interesser, gaar her inde i Rigsdagen og fører Forhandlinger med enkelte Medlemmer af Rigsdagen. Man maa have Lov til, som jeg har gjort det, at forhandle med dem om, hvordan deres Opfattelse er af Situationen, efter at Spørgsmaalet er drøftet med andre Medlemmer af dette Ting og af det andet Ting ogsaa.

Det er det, jeg har gjort, og jeg har faaet at vide, at de havde den Opfattelse, at det ærede Medlem Hr. Kyed i Virkeligheden stod paa deres Side, at han var deres Mand, at han ikke vilde skrive under oven i Købet, fordi han som Medlem af Finansudvalget kunde gavne mere ved at unnlade at gøre det.

Det er ikke almindelig Sladder, forsikrer jeg; det er en Kendsgerning, og det maa jeg vel have Lov til at fremføre under Forhandling, der er ført vedrørende saa store økonomiske Interesser som dem, der her er Tale om.

Naar man stadig væk taler om Tilskuds-politik, og naar Ordet Tilskud anvendes saa ofte, er det naturligvis paa Grund af den agitatoriske Slagkraft, der ligger deri. Man skulde synes, at det var overflødigt at minde om, at Tilskud til danske Sukkerfabrikker er dette ikke, og i øvrigt, hvad Tilskud angaar, selv om det var det, hvis de var i Nød og skulde have Tilskud, er det ikke første Gang, Rigsdagen enstemmigt har vedtaget Tilskud. Paa Finansloven vil man hvert Aar finde en Række Tilskud, der gennem enkelte Erhvervsorganisationer, eller paa hvad Maade det nu sker, kommer ganske direkte enkelte Mennesker til gode.

I denne Diskussion har Kartoffelmelsfabrikken jo spillet en vis Rolle. Det forekommer mig berettiget, at jeg ved første Lejlighed, da jeg havde Ordet vedrørende denne Sag, navnlig efter det Angreb, der var foregaaet, henvendte Opmærksomheden paa dette Forhold og drog visse Sammenligninger, og jeg tror, at det ikke skal lykkes det ærede Medlem Hr. Kyed, selv om han anstrenger sig aldrig saa stærkt, rent prin-

cipielt, lad mig bruge det Udtryk, at finde nogen Forskel i de foreliggende Spørgsmaal.

Naar Staten giver Tilskud i Form af Kaution, som kan blive effektiv — og jeg vil da gerne bede ærede Medlemmer ikke glemme, at det, der foreligger her, er en Kautionsform, en Kaution, der tilsigter at begrænse et Tab indenfor visse økonomiske Rammer —, er det ikke en Gang saa grelt som den Form for Tilskud, man har anvendt i mangfoldige andre Tilfælde, Fragtnedsættelse, som giver Statsbanerne mindre Indtægt end de almindelige Fragttakster — det gaar til paa den Maade, at det figurerer i Statsbanernes Regnskab som en almindelig Indtægt og saa et andet Sted som en Udgift, saa de to Ting dækker hinanden; men Statstilskud, maa jeg hævde, er det. Det gælder Tørveindustrien, det gælder mangfoldige Ting, det gælder navnlig, dog ikke Statsbanerne saa meget, Mergeltilskud i Jylland, som jo oven i Købet paa sidste Finanslov er forhøjet med 300 000 Kr., og derom har alle Partier været enige. Det er Tilskud til de enkelte, der faar Mergel.

Jeg gad vide, om nogen kan give en anden Forklaring paa dette Forhold, og i saa Tilfælde kunde jeg lide at høre, hvori den bestaar. Tilskud er og bliver det, det er ikke noget som helst andet. Det er ikke paa Forhaand givet, at det Forhold, jeg taler om her, vil blive effektivt, medens det er saa sikkert som Amen i Kirken, at det andet Forhold bliver effektivt; saa der er en Forskel, men denne Forskel er i Favør af den Anmærkning, der her er foreslaet, og ikke i dens Disfavør.

Maa jeg saa til Slut sige, at jeg har ikke paa noget Tidspunkt lagt Skjul paa, at jeg havde foretrukket en anden Ordning, en Ordning, som jeg i det mindste anser for at være bedre, den nemlig, at man for et eller to Aar vedtog at nedsætte den indenlandske Sukkerafgift med det Beløb, som man nu kunde enes om. Men de politiske Forhold, har jeg yderligere sagt, er jo saaledes, at jeg regner ikke med, at denne Vej er farbar. Jeg har saaledes ikke fra det ærede Medlem Hr. Kyed hørt noget som helst i Retning af, at han eller hans Parti kunde tænke sig at være med til en saadan Ordning eller kunde være med til en Ordning overhovedet, det har jeg ikke hørt det allerfjerneste om.

Og saa er det, Valget staar for os, ikke mellem den Ordning, vi helst vil have, og saa den, der nu er bragt i For-slag, men imellem den, der nu er bragt i